

Frøkjær: I Henhold til Loven om Oprettelse af Husmandsbrug af 29. Marts 1924 og 1. Juli 1924 skal Loven forelægges til Revision i denne Samling, og det er det, den højtærede Landbrugsminister har gjort. Han har fremsat et Revisionsforslag i Folketinget, og nu er det oversendt til Landstinget. Men saadan som den højtærede Minister har forelagt Forslaget i Folketinget, foreligger det jo ikke her. Der er kommet en ny § 3 til, som gaar ud paa at bemyndige Landbrugsministeren til at anvende 4 Mill. Kr. til Indkøb af Jord til Udstykning efter Reglerne fra 4. Oktober-Loven. Det kan vi ikke gaa med til. Jeg kan paa mit Partis Vegne erklære, at vi er villige til at stemme for Lovforslaget, som det blev fremsat af Ministeren i Folketinget, men som Lovforslaget foreligger her, maa vi stemme imod det.

Jeppesen (Drusebjerg): De Forhandlinger, der er ført i det andet høje Ting om en Videreførelse af Jordlovgivningen, førte som bekendt ikke til noget Resultat. Det er da naturligt at fortsætte med den Lovgivning, der nu har været praktiseret gennem en Række af Aar, og med de to Brugsformer, der har været benyttet, siden Loven af 1919 blev gennemført. Det foreliggende Lovforslag gaar netop ud paa Bevarelse af status quo, saaledes at begge de Brugsformer, der nu har været anvendt gennem en Aarrække, stadig kan anvendes. Men det vil man efter de Udtalelser, der er fremsat af Ordførerne for Venstre og det konservative Folkeparti, ikke være med til. Man vil, saa vidt jeg har forstaaet, omdanne den Brugsform, der hidtil er praktiseret i Kraft af Loven af 1919. Jeg maa straks sige, at jeg forstaaer ikke rigtigt dette Standpunkt og navnlig ikke, at Flertallet her i Tinget indtager det. At Landstinget ifølge hele sin forfatningsmæssige Stilling maa se nærmere paa nye Spørgsmaal og nye Principper, hvis saadanne fremkommer, er forklarligt og forstaaeligt, men her foreligger ikke nye Principper, men kun et Princip, der er praktiseret paa en heldig Maade gennem flere Aar, og som i høj Grad har vundet Genklang ude i Befolkningen, ikke mindst indenfor den Befolkning, som Loven i første Række omfatter. Dette høje Ting har gentagne Gange, naar der har været holdt Møder af det mindre Landbrugs Organisationer, modtaget Resolutioner, hvori man gav hele denne Lovgivning sin Tilslutning. Det forekommer mig derfor at være

i nogen Grad betænkeligt, naar de to Partier nu i Kraft af det lille Flertal, de raader over her, vil sætte denne Lovgivning helt ud af Kraft. Jeg er ogsaa mest tilbøjelig til at tro, at hvis man faar tænkt nærmere over Tingene i det Udvalg, der antagelig nedsættes, og i hvilket man kan tale i Ro om Sagen, vil det gaa som i 1919, da det ogsaa en Tid saa ud, som der ikke skulde komme noget ud af den Lov, der da var paa Trapperne, medens Resultatet dog blev, at man her i Tinget omsider fandt den Form, der kunde samle et Flertal baade i Folketinget og i Landstinget. Jeg vil til det sidste tro, at det ogsaa denne Gang skal blive muligt at finde en Form for de to Brugsformers fortsatte Anvendelse.

Nu udtalte Venstres Ordfører, at naar man i sin Tid gik med til den Brugsform, der blev fastsat i Loven af 1919, var det ud fra det Synspunkt, at det drejede sig om offentlig Jord, Jord, som Staten ejede. Men det Princip har man for længst forladt, idet der foruden Lens- og Præstegaardsjorden gennem Aarene er blevet købt ikke saa ganske faa og smaa Jordarealer. Det er ikke længe siden, hvad ogsaa Ordføreren gjorde opmærksom paa, at der blev indkøbt et stort Godsovre i Jylland, Boller Gods, hvor man gennem den Tilslutning, der blev givet fra Finansudvalgenes Side, gik med til, at Loven af 1919 blev anvendt i dette Tilfælde. Jeg kan derfor ikke forstaa — det er maaske en Fejl ved min Opfattelsesevne, men i alt Fald forekommer det mig, at den ærede Ordfører for Venstre skylder at oplyse det —, hvad det er, der er sket, siden Boller Gods blev erhvervet og blev udstykket efter Loven af 1919's Principper, som gør, at man nu siger, at det kun er den offentlige Jord, man vil være med til at udstykke til denne Brugsform. Det vilde interessere mig meget — og jeg tror, der er adskillige af Tingets øvrige Medlemmer, det gaar paa samme Maade — at faa at vide, hvad der er sket i Mellemtiden, som gør, at man nu ikke kan gaa med til at opkøbe større Jorder og udstykke dem efter 1919-Lovens Principper. Saa vidt mig bekendt foreligger der i dette Øjeblik Tilbud paa Godser, som kan købes til Priser, der nærmer sig den Pris, der blev betalt for Bollers Vedkommende, og det forekommer mig, det vilde være at lade en god Lejlighed glide sig af Hænde, hvis man ikke benyttede Tidspunktet til at købe denne Jord.